

Gott om näktergalar vid Falköpings soptipp

I år är det ett bra år för näktergalarna på Tippen, och redan före juni månad fanns minst 20 revir i området. Det är det nästa högsta antalet sedan arten etablerade sej här i skiftet 1960-/1970-talet. Sedan vi började inventera nattsångarna i början av 1990-talet har näktergalarna ökat i området, tvärtemot på övriga Falbygden. Det är särskilt roligt eftersom näktergalen också minskar i övriga Sverige.

Varför är det då så många näktergalor just vid Tippen? Förklaringen är främst två saker. För det första är områdets busk- och örtvegetationen som bekant mycket frodig och varierad, tack vare områdets historia som soptippsområde. Lika viktigt är att det ständigt pågår röjningar i lövdungarna och utmed kraftledningarna. Fastän avverkningar av buskar på kort sikt förstör näktergalens favorittillhåll garanterar de på några års sikt att det finns tillgång till buskage av rätt höjd och täthet, och - mer preciserat - ett tätt träd- och buskskikt i kombination med nakna jordpartier, lämpliga för födosök.

Tyvärr räknades inte näktergalarna noggrant under senare delen av 1980-talet, och även antalet efter mitten av 1970-talet är osäkra. Min minnesbild är att antalet på 1980-talet inte översteg 10 revir.

Näktergalen hörde troligen i det gamla hävdade landskapet hemma i stubbskottängar, där buskarna med några års mellanrum avverkades som foder eller som bränsle. När denna form av traditionell hävd upphörde under början av 1800-talet försvann näktergalen, tills den fick nya livsmiljöer i dagens igenväxande landskap.

Jonas Grahn

